

Szent II. János Pál Pápa

Október 22.

A világegyház ma ünnepli egy egész világ által megcsodált, Ferenc pápa által ez év áprilisában (27) szentté avatatott Szent II. János Pál pápát. Töménytelen sok jót adott életpéldájával, szavaival és tetteivel e világnak, mindenkinek, hívőnek és nem hívőnek, nekünk is, itt jelenlevőknek is. Emlékezzünk azokra, és kamatoztassuk azokat, magunk és embertestvéreink javára. Hogy ezt méltóképpen, tiszta szívvel tehessük, bánjuk meg vétkeinket.

Evangélium után

Az imént hallott evangéliumi szakaszban az apostolok azt kérdezik az Úr Jézustól: „Urunk, csak nekünk mondd ezt a példabeszédet, vagy mindenkinek?” Természetesen, hogy mindenkinek, így nekik is. Mindenkinek, aki hallja, vagy olvassa szavait. Vagyis most nekünk mondta, nekünk, akik itt vagyunk e templomban. És mit mondott nekünk. Mindenkinek mást és mást, mert mindenki mást és mást hall ki az elhangzott szavakból.

A mai példabeszéd tehát nekünk szól. A mi életállapotunkat írja le és a mi szívünkhöz szól. Ennek fényében úgy értelmezhetjük a példázatot, hogy Jézusunk küldetést ad nekünk, feladatot bíz ránk, amit mi hűséges szolgálatunkkal teljesítünk. Küldetésünkben és szolgálatunkban maga Jézus a példakép, aki a mennyei Atya akaratát teljesítette egész földi életében. Feladatát, küldetését elvégezve azt kérte tanítványaitól, hogy folytassák az általa megkezdett munkát, Isten országa megvalósulását a világban.

Ezt tette a ma ünnevelt Szent II. János Pál pápa is. Ezért állította őt az Egyház minden kor hívője elé, élénk is.

Ismerjük a lengyel pápától búcsúzó római nép, s a zarándokok híressé vált spontán felkiáltását: „Subito Santo” vagyis „Azonnal Szent”.

Szent II. János Pált huszonhét éves péteri szolgálata alatt egy nemzedék csak „a Szentatya”-ként emlegette. A háború alatt titokban végezte el a szemináriumot, miközben munkásként dolgozott. Lelkiségét a karmelita misztika és a Boldogságos Szűz iránti mély szeretet alapozta meg. A fiatal teológus a zsinat fontos konstitúcióinak a kidolgozásában is részt vett. Imádsága, felkészültsége és mély emberismerete nagyban hozzájárult, hogy a vörös diktatúra Európában a történelmi múlt emlékévé vált. Szolgálatát és minden megjelenését a derűs remény hatotta át. Ahogy egyénisége, úgy felhívása is kitörölhetetlen nyomot hagyott a xx. század végén élőkben: „Ne féljetez átlépni a remény küszöbét!”

Ne féljetez! A halál civilizációja helyett, építsétez a szeretet civilizációját. Ennek építéséhez kérjütek most már onnét fentről az ő égi segítségét.

Ámen

F. F.